

Andere boeken over Sil en Senna:

Beestjes in de badkuip

Andere boeken van Esther Miskotte bij Clavis:

Superoma en de redding van Blauwbil

De streepjes van Wasco

Drakensnot

Drakendonder

Drakenfeest

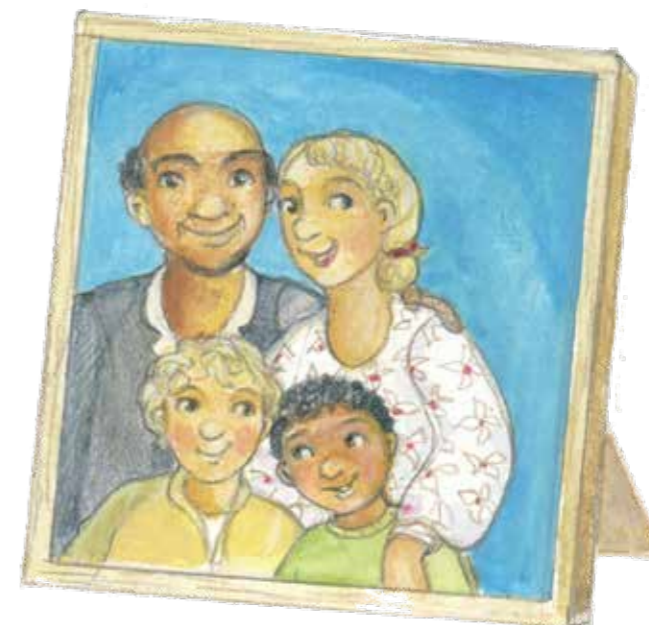
Drakenbaby

Toto en het uiltje

Toto en het nieuwe elfje

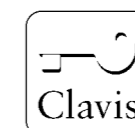
Bettina IJzendoorn & Esther Miskotte

Tien Taartjes en een Tijdmachine

Tekst: Bettina IJzendoorn / Illustraties: Esther Miskotte
Tien taartjes en een tijdmachine
© 2021 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Alkmaar – New York
Omslagillustratie: Esther Miskotte
Omslagontwerp: Studio Clavis
Trefw.: kinderen, spelen, familie, vriendschap, broers
NUR 277, 281
ISBN 978 90 448 4282 1
D/2021/4124/156
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

Beestjes in het gras

Sil en Jet liggen op hun rug in het gras. Ze kijken naar de wolken. Als je heel goed kijkt, zie je allerlei figuren.

‘Kijk daar!’ roept Jet. ‘Een olifant met vleugels ... en daar een eenhoorn!’

Jet is gek op eenhoorns. Haar hele slaapkamer staat er vol mee.

‘Ik zie geen eenhoorn, hoor!’ zegt Sil. ‘Wel een gek varkentje!’

‘Nietes,’ zegt Jet. ‘Het is echt een eenhoorn. En ik kan het weten.’

Ze geeft Sil een por in zijn zij. Sil moet lachen. Hij kijkt graag naar de wolken. Vooral samen met Jet.

‘Ik ga naar huis,’ zegt Jet na een tijdje.

Ze staat op en loopt naar het tuinhok. Sil heeft helemaal nog geen zin om op te staan. Hij ligt net zo lekker in het zachte gras. Dan voelt hij gekriebel op zijn hand. Een klein zwart torretje probeert omhoog te klimmen langs zijn duim. Dat is een flinke berg voor zo'n klein beestje. Sil probeert zich voor te stellen dat hij een hoge berg beklimt. Voorzichtig zet hij het torretje in het gras. Als hij zijn neus bijna tegen het gras drukt, ziet hij nog meer beestjes lopen. Een pissebed, een paar kleine miertjes en een hele lange duizendpoot. Dat er zoveel diertjes in zijn gras wonen, heeft hij nooit geweten. Wat een gezellige drukte tussen die groene sprietjes!

‘Sil! Kom je eten?’ roept mama.

Sil rekt zich en uit en wil opstaan. Maar dan bedenkt hij zich dat hij dan al die kleine beestjes plattrapt. Voorzichtig gaat hij weer liggen. Nu kan hij nooit meer opstaan. Zijn hele leven niet. Sil ziet zichzelf als oude opa in het gras liggen. Met een hele lange baard tot op zijn knieën. Maar hoe moet het dan als hij honger krijgt? Of dorst? Zijn buik begint nu al een beetje te rommelen. Moet je je voorstellen hoeveel honger hij over honderd jaar wel niet zal hebben! Pffff ... Sil krijgt het er warm van.

Mama steekt haar hoofd om de hoek

van de deur. 'Kom je nog?' vraagt ze, 'Je gehaktbal wordt koud.'

Gehaktbal? Het water loopt Sil in de mond. Hij is dol op gehaktballen. Als hij nou eens heel voorzichtig door het gras loopt ... Heel langzaam staat Sil op en loopt naar de deur. Hij probeert grote stappen te nemen, zodat hij niet te veel op het gras staat. Senna, papa en mama zitten al aan tafel.

'Waar bleef je nou?' vraagt mama.

'Ik lag in het gras,' zegt Sil. 'En ik vond het zielig voor de beestjes om op te staan.'

'Beestjes?' vraagt papa verbaasd. 'Wij hebben toch helemaal geen dieren in de tuin?'

'Jawel, hoor!' Sil knikt met zijn hoofd. 'Pissebedden, torretjes, duizendpoten en nog veel meer.'

'Ah, bedoel je die beestjes!' lacht papa.

'Ik wilde ze niet plattrappen,' zegt Sil. 'Dat vind ik zielig.'

Papa kijkt Sil aan.

'Maar dan kun je nooit meer door de tuin lopen,' zegt hij. 'Dan kun je nergens meer lopen! Lieve hemel, dat zou me wat worden!'

'Ja,' zegt Sil. 'Maar die diertjes moeten ook ergens veilig kunnen wonen.'

'Dat is waar,' zegt papa.

Hij staat op en loopt naar de schuur.

'Kom,' zegt papa tegen Sil. 'Ik heb een klusje voor je.'

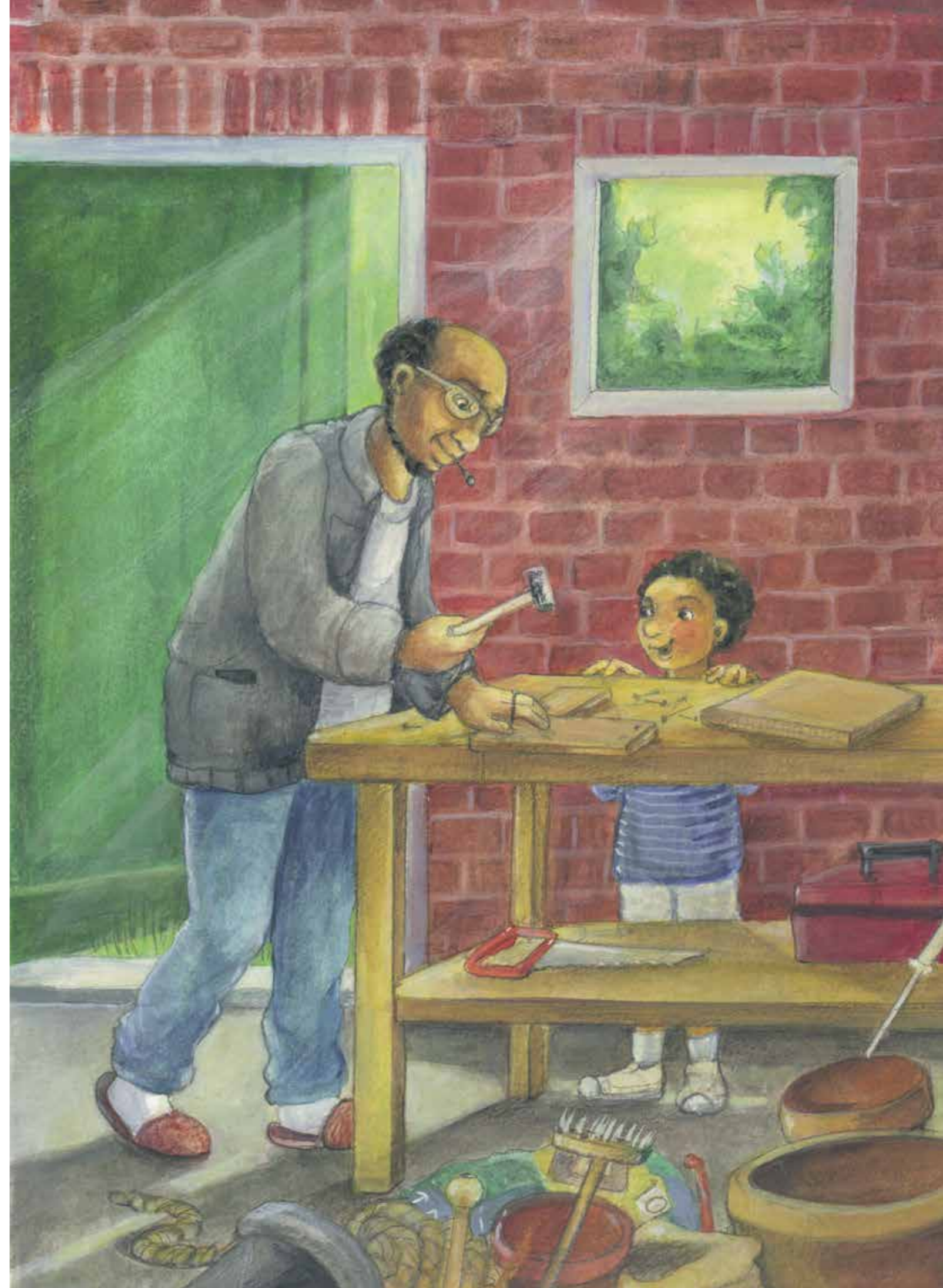
Nieuwsgierig loopt Sil achter hem aan. In de schuur zaagt papa vijf plankjes. Daarna maakt hij ze met spijkers aan elkaar vast.

'Zo,' zegt hij. 'Dit mag je vullen met spullen uit de tuin. Blaadjes, takjes, dennenappels. Kijk maar wat je kunt vinden.'

Vragend kijkt Sil papa aan. Wat moet hij nou met een kistje met blaadjes en takjes?

Papa lacht. 'Dit is een huisje voor al die beestjes uit de tuin,' zegt hij. 'Als ze daarin wonen, kun jij ze niet meer plattrappen!'

Dat vindt Sil een geweldig plan. Een hotel voor al die kleine wriemelbeestjes in de tuin. Dat heeft papa goed bedacht! In de tuin verzamelt Sil allerlei spullen en die legt hij voorzichtig in het bakje. Dan zoekt hij een mooi plekje in de tuin. Daar zet hij het huisje neer. Voor de zekerheid tekent hij met stoepkrijt een paar pijlen op de tegels, zodat hij zeker weet dat de beestjes de weg naar het huisje zullen vinden. Sil is blij met het insectenhuis. Voortaan kan hij met een gerust hart door het gras lopen.

Een baby bij de buren

Bij de buren is een baby geboren. Een broertje voor Jet. En vanmiddag mogen Sil en Senna samen even bij de baby komen kijken. Sil vindt het best spannend. Hij is nog nooit bij een baby op bezoek geweest. Meteen na schooltijd bellen Sil en Senna aan bij het huis van de buren. Jet doet de deur open.

‘Sssst,’ zegt ze. ‘Niet te veel lawaai maken, anders wordt Joris wakker.’

Op hun tenen sluipen Sil en Senna achter Jet aan de huiskamer in. De moeder van Jet zit met Joris op de bank. Joris slaapt. Heel voorzichtig aait Senna hem over zijn handje. Een mevrouw met een witte schort komt de kamer in met een dienblad met limonade en beschuitjes met blauwe muisjes.

‘Jullie moeten de buurjongens zijn!’ zegt ze. ‘Ik heb al veel over jullie gehoord.’

Ze geeft Jet een knipoog. Dan doet Joris zijn oogjes open. Hij begint te huilen. Eerst zachtjes, maar dan steeds harder.

‘Ik wist niet dat baby’s zoveel lawaai konden maken,’ zegt Sil. Hij houdt zijn handen voor zijn oren.

‘Ik denk dat hij een schone luier moet,’ zegt de mama van Jet.

Ze loopt met Joris naar boven. Sil en Senna lopen achter haar aan. De moeder van Jet legt Joris op de commode. Ze doet zijn kleertjes heel voorzichtig uit. Als ze zijn luier uitdoet, zet Sil een stap naar achteren. Hij knijpt zijn neus dicht.

‘Nou, voor zo’n klein mensje kan hij behoorlijk stinken!’ zegt Sil.

Hij vindt het broertje van Jet eigenlijk helemaal niet zo leuk. Hij slaapt alleen maar. En als hij wakker is, huilt en poept hij. Je kunt er niet eens mee spelen. Wat heb je daar nou aan? Sil trekt zijn broer mee naar de trap.

‘Kom, we gaan,’ zegt hij.

Onderaan de trap staat Jet.

‘Gaan jullie nu al naar huis?’ vraagt ze verbaasd.

‘Ja,’ zegt Sil. ‘Ik vind baby’s toch niet zo leuk.’

Jet haalt haar schouders op. ‘Ik vind het ook niet leuk dat hij zo vaak huilt. Vooral ’s nachts, dan kan ik niet slapen. Maar mama zegt dat het vanzelf beter gaat, als hij wat groter wordt. Dan kan ik met hem spelen en verhaaltjes voorlezen.’

Als Sil en Senna thuiskomen, loopt Sil naar zijn kamer. Hij komt terug met een

paar oorwarmers.

‘Heb je het koud?’ vraagt Senna lachend. ‘Het is midden in de zomer!’

‘Weet ik,’ zegt Sil geheimzinnig. ‘Ze zijn ook niet tegen de kou.’ Voorzichtig wikkelt hij de oorwarmers in een mooi papiertje.

Dan loopt Sil terug naar het huis van Jet en drukt op de bel. Hij hoort dat Joris nog steeds huilt. Jet doet de deur open.

‘Ben je iets vergeten?’ vraagt ze.

Geheimzinnig haalt Sil het pakje achter zijn rug vandaan.

‘Voor jou!’ zegt hij en hij geeft het pakje aan Jet.

Nieuwsgierig scheurt ze het papier eraf. Ze kijkt verbaasd als ze de oorwarmers ziet.

‘Maar ik heb helemaal geen koude oren,’ zegt ze.

‘Ze zijn niet tegen de kou,’ zegt Sil. ‘Zet ze maar eens op.’

Jet zet de oorwarmers op haar hoofd.

‘En?’ vraagt Sil. ‘Zitten ze lekker?’

‘Huh?’ vragend kijkt Jet hem aan. Ze heeft niet gehoord wat Sil zei. Ze hoort helemaal niets meer. Ook het gehuil van Joris niet. En dan opeens snapt Jet waarom ze de oorwarmers heeft gekregen. Dan kan ze ’s nachts gewoon slapen als Joris huilt! Wat een goed plan van Sil.

‘Dank je wel, Sil,’ zegt Jet. Ze geeft hem een dikke klapzoen op zijn wang. Blij loopt Jet naar binnen. Ze gaat snel haar mooie oorwarmers aan mama en Joris laten zien.

